

KATRI LASSILA

Maaseudun ja arkkitehtuurin kuvia

<https://doi.org/10.51807/maaseutututkimus.131193>

Valokuvaaja, dokumentaristi Jaakko Kilpiäinen. (Kuva: Jaakko Kilpiäinen.)

Kertoisitko vähän itsestäsi: Mistä olet kotoisin, millainen lapsuutesi maisema on?

Koillismaa, Taivalkoski, Koston kylä. Lapsuuteni kymmenen ensimmäistä vuottani tuolla pienellä kylällä kaukana kaikesta on leimannut pysyvän jäljen minuun.

Vanhempani olivat biologeja, joten luonto ja maisema ovat olleet monella tavalla tärkeitä identiteetin rakennusaineita.

Erämaat, suot, pienet hiekkapohjaiset järvet kuuluvat lapsuuteni maisemaan. Ja kaverit valtavan suurista perheistä, jotka elivät hyvin köyhissä olosuhteissa.

Jaakko Kilpiäinen: Kosto, 1995.

Missä opiskelit valokuvaa, millaisia projekteja sinulla on ollut? Mikä valokuvauksessa kiinnostaa?

Kotonani kuvattiin paljon. Vanhempani kuvasivat havainto- ja tutkimusmateriaalia Exakta-kamerallamme. Kuvaaminen oli meillä luontevaa tekemistä. Kotona oli myös pimiö.

Innostus aiheeseen läksi siis jo kotoa. Ammatti siitä tuli paljon myöhemmin monien muiden ammattien jälkeen. Valmistuin Lahden muotoiluinstituutista 1995.

Jaakko Kilpiäinen: Miikka, Polvijärvi, 1983.

Jaakko Kilpiäinen: Koulubussi, Eno 1993.

Jaakko Kilpiäinen: Gäddrag 2016.

Olet kuvannut paljon arkkitehtuuria mutta toisaalta myös ihmisiä muuallakin kuin pääkaupunkiseudulla. Kertoisitko lisää tästä?

Olen kuvannut suomalaista funkis-arkkitehtuuria nyt jo parikymmentä vuotta. Aiheesta on kasvanut intohimo, joka ei vain tunnu päättyvän. Valkoinen haave -näyttely on tällä hetkellä Savonlinnan Riihisaari-museossa. Työkseni kuvaan aikakauslehtiin useimmiten ihmisiä. Haastatteluja ja reppureita. Työ on hyvin sosiaalista. Monenlaisten ihmisten kanssa täytyy tulla toimeen. Olen tehnyt myös dokumenttielokuvia ja TV-sarjoja. Rakennukset taas eivät vaadi minkäänlaista sosiaalista kontaktia. Ne vain seisovat hiljaa paikallaan.

Jaakko Kilpiäinen: Kylylahti, 1993.

Jaakko Kilpiäinen: litti, 2010.

Jaakko Kilpiäinen: Liperi, 2002.

Voitko kertoa jotakin maaseudun yhteydestä valokuvataiteeseesi?

Lähtökohtani valokuvataiteessani on usein dokumentaarinen. En välttämättä osaa erottaa sitä muusta kuvaamisestani. Itäinen Suomi ja sen monenlainen maaseutu on valokuvallinen temmelyskenttäni. Lehtikuvaajan työssä kohtaan aina vain uudelleen kaipuuni maaseutuun ja sen maisemaan.

Millaisia projekteja sinulla on työn alla tai suunnittelet tulevaisuudessa?

Arkkitehtuurissa suunnittelen suomalaisen betonibrutalismin kuvaamiseen liittyvää projektia. Tulen näin lähemmäs urbaania maisemaa.

Lapsena olin itsekin pieni luonnontutkija vanhempieni lailla. Keräsin omaa luontokokoelmaa, johon kuului esimerkiksi huuhkajan oksennuspallo, linnun luita, outoja sieniä jne.

Kokoelma katosi jossain vaiheessa, kun se ilmeisesti alkoi haista ja täytyi hävittää. Nyt teen tuota kokoelmaa uudestaan valokuvaamalla. Tutkimus-asema-niminen näyttely olikin esillä Haltia-luontokeskuksessa viime talvena.

Jaakko Kilpiäinen: Kontiolahti, 2008.